

Arrest

nr. 194 970 van 14 november 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. EL MOUDEN
Emiel Banningstraat 6
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 13 juni 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 maart 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 maart 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 juni 2014 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. EL MOUDEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 15 december 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Deze aanvraag werd op 3 maart 2014 ongegrond verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.3. Op dezelfde datum werd een bevel om het grondgebied te verlaten genomen. Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. De ontvankelijkheid

Uit een schrijven van de verwerende partij van 17 oktober 2017 blijkt dat de verzoekende partij in het bezit werd gesteld van een F-kaart, geldig tot 18 december 2020. Dergelijke F-kaart betreft een *“verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie”* en wordt afgeleverd op basis van een recht op gezinshereniging met een Belg of Unieburger.

De eerste bestreden beslissing betreft een aanvraag om machtiging tot verblijf, waarbij de verwerende partij beschikt over een appreciatiemarge en waarbij vooreerst slechts wordt voorzien in een tijdelijke verblijfsmachtiging van één jaar, die slechts wordt verlengd indien aan de gestelde verblijfsvoorwaarden is voldaan. Het door de verzoekende partij verworven verblijf als gezinshereniger betreft echter een recht op verblijf, waarbij zij onmiddellijk wordt gerechtigd om voor onbepaalde duur in België te verblijven en waarbij deze verblijfstitel slechts in beperkte en specifiek omschreven situaties kan worden ingetrokken.

Gevraagd naar het actueel belang bij het beroep ten aanzien van de eerste bestreden beslissing, nu dit er finaal op gericht is om een verblijfsrecht te bekomen in België, verklaart de verzoekende partij ter terechtzitting zich op dit punt te willen gedragen naar de wijsheid van de Raad. De Raad is te dezen van oordeel dat de verzoekende partij niet langer beschikt over het rechte belang, nu uit de debatten is gebleken dat verzoeker reeds in ruimere mate heeft bekomen wat hij met het beroep tegen de eerste bestreden beslissing nastreeft.

Met betrekking tot de tweede bestreden beslissing, het bevel om het grondgebied te verlaten van 3 maart 2014, dient de Raad vast te stellen dat de verwerende partij, met de afgifte van de F-kaart, impliciet het bevel om het grondgebied te verlaten heeft ingetrokken. De erkenning van een verblijfsrecht op grond van de artikelen 40bis of 40ter van de vreemdelingenwet is immers niet bestaanbaar met een bevel om het grondgebied te verlaten. Het bevel om het grondgebied te verlaten van 3 maart 2014 is bijgevolg uit het rechtsverkeer verdwenen. De partijen voeren ter terechtzitting geen elementen aan die deze vaststelling in de weg staan. Het beroep is, wat betreft de tweede bestreden beslissing, zonder voorwerp.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien november tweeduizend zeventien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT